

Den hamborgske »Verein für Handlungscommis«.

Neppe paa noget Omraade — skrives der i „Socialpolitiches Centralblatt“, 1893, Nr. 33 — skrider Stordriften saa stærkt frem som paa Foreningsvæsenets. Forudsætningen er da, at de store Foreninger ogsaa kunne yde noget Praktisk. Blandt de talløse Foreninger af Kontorister og Handelsbetjente er den hamborgske „Verein für Handlungscommis von 1858“ den største, ikke blot i Tyskland, men vist nok paa hele Jorden. Den er større end den leipzigiske „Verband Deutscher Handlungsgehülfen“, og blandt de andre tyske Handelsforeninger er der ingen, der blot kommer den nær. Efter sin sidste Aarsberetning talte den d. 1. Jan. 1892 34,706 Medlemmer og den 1. Jan. 1893 — trods den hamborgske Kolera — 38,792 Medlemmer. I April d. A. var Medlemstallet naaet op over 40,000, deriblandt ca. 5,000 etablerede Købmænd og henved 2,500 Lærlinge. Medlemmerne findes ikke blot i Hamborg, men over hele Tyskland, ja tildels endnu længere borte; den 1. Jan. 1892 havde den Sæde i 177, d. 1. Jan. 1893 i 223 Byer, deraf 169 i selve Tyskland, 34 i oversøiske Lande og 20 i andre fremmede Lande. Aarskontingentet er 6 M., efter 10 Aars Medlemsskab 3 M., for hele Læretiden 6 M. — Foreningen søger først og fremmest at give sine Medlemmer Anvisning paa ledige Pladser; den gør det uden særlig Betaling, og det er vel navnlig denne dens Hovedvirksomhed, der har skaffet den saamange Medlemmer udenfor Domicilstedet. Tallet paa Pladser, som

Foreningen anviste, var i 1892 større end i nogetsomhelst tidligere Aar: d. 12. Febr. 1892 blev den 39,000de Plads besat, d. 9. Maj den 40,000de, d. 22. Aug. den 41,000de, d. 22. Novbr. den 42,000de, og d. 28. Febr. 1893 den 43,000de. I 1892 var en Syvendedel af de anviste Pladser Lærlingepladser, over Halvdelen befandt sig udenfor Hamborg. Tallet af Personer, der forgæves søgte Plads gennem Foreningen, var i 1892 ganske vist i stærk Stigning (13 pCt), men Aarsberetningen modsiger dog med Bestemthed den Antagelse, at der skulde herske stor Arbejdsløshed blandt Handelskommis'erne; naar der ved Maanedens Slutning i Gennemsnit noteres 3,371 Personer, der søgte Plads, saa var der blandt dem kun 855 virkelig arbejdsløse -- deri medregnet de fra de foregaaende Maaneder overførte Personer og saadanne Ansøgere, der havde faaet en foreløbig Plads, en „Aushülfestellung“. Aarsberetningen tror, at mindst en Fjerdedel af alle tyske, arbejdsløse, virkelige Handelsmedhjælpere ere Medlemmer af Foreningen. Mange af de Arbejdsløse fik efter ganske kort Tid, ofte kun nogle faa Dage, Plads; hos andre stod Arbejdsløsheden i Forbindelse med Militærtjenesten, og blandt de stadigt Arbejdsløse vare de fleste enten noget til Aars eller havde en utilstrækkelig Fordannelse eller havde tidligere været etablerede. Hvad særligt angaar dygtige Sælgere og intelligente Rejsende, var Efterspørgslen endog større end Tilbudet. — Foreningens Syge- og Begravelseskasse led i 1892 noget ved den hamburgske Kolera: dens Udgift steg fra 91,000 M. i 1891 til 104,000 i 1892, og den maatte optage 9,000 M. af Reservefondet. — Endvidere har Foreningen en

Understøttelseskasse, en Pensionskasse (Formue i 1891 1,7 Mill. M.). Den har en Handelsskole (med 94 Kommiss'ere og 408 Lærlinge som Elever ult. 1892), har indrettet en Foredragscyklus, har Bibliothek og Læseværelse og udgiver et Blad (som betaler sig), og virker paa endnu andre Maader for Handelsmedhjælpernes Interesser.

Arveskat og Nationalformue i Østrig.

Arv mellem Ascendenter, Descendenter og Ægtefæller behandles i Østrig som arveskatfri, naar Arvemassen ikke overskrider 50 Gylden. Af al anden Arv svares en Afgift, „Bereicherungsgebühr“, der i Reglen udgør ved Arv til Forældre, Børn og Ægtefæller 1 pCt., ved Arv til Slægtninge i Sidelinjen, indtil Søskendebørn, 4 pCt., ellers 8 pCt., altid med et Tillæg af $\frac{1}{4}$. Af den Arveskat, der betales i de tre Aar 1889—91, faldt paa 1-pCt.s-Afgiften 75,87 pCt., paa 4-pCt.s-Afgiften 17,31 pCt., og paa 8-pCt.s-Afgiften 6,82 pCt.

Udgiveren af det østrigske „Statistische Monatschrift“, Dr. K. Th. von Inama-Sternegg, har nu i dette Tidsskrift offentliggjort en Afhandling om „die Ergebnisse der Erbschaftssteuer in Oesterreich in den Jahren 1889—91 und ihre Bedeutung für die Schätzung des Nationalvermögens“. Det erfares af denne Afhandling, at af Bruttoværdien af den afgift-